

Motiver til foranstaaende Lovforslag.

For at skaffe Overensstemmelse tilveie mellem Loven om Søværnets Ordning og Loven om dets Lønning, er der foretaget en Omflytning af Paragraferne i Lønningsloven af 15de Mai 1868, saaledes at Lønningsbestemmelserne for de forskjellige Dele af Søværnets Personel i det foreliggende Lovforslag følge efter hverandre i en Orden, der svarer til den, i hvilken Lovforslaget om Søværnets Ordning omhandler de paagjældende Personer.

Da det maa anses for hensigtsmæssigt, at alle Lønningsbestemmelserne ere samlede paa eet Sted, er derhos Loven om „Søtillæg m. m. ved Søværnet“ af 6te Marts 1869 optaget som 2det Kapitel (B) i nærværende Lovforslag. At de deri omhandlede Tillæg m. m. ikke ere optagne under de enkelte Udsnit af 1ste Kapitel (A), er begrundet i, at nogle af dem ikke ere knyttede til Bestemmedes Stilling i Land, og at enkelte endog angaa Personer, der slet ikke nævnes i de første Udsnit, og det er derfor anset rettest at beholde Bestemmelserne om Søtillæg samlede under Et for sig.

Ved Lovforslagets Affattelse er der vaaget over, at de samme Betegnelser ere brugte til Stillingerne, som i Forslaget om Søværnets Ordning. Men man har dog ikke kunnet undgaa, at der i Bestemmelserne om Søtillæg fremkommer Benaævnelser, som Ordningens loven ikke kender, idet de betegne særlige tjenstlige Bestillinger ombord. Dette vil dog formentlig være uden Betydning, og vil neppe kunne give Anledning til Ulydelighed eller Misforstaaelse.

Ved Bestemmelsen af Lønningernes Størrelse er i Reglen de ved de nugældende Love af 15de Mai 1868 og 6te Marts 1869 fastsatte Lønninger lagte til Grund med saadanne Forhøielser, som dels allerede ere bestemte ved Lov af 17de Mai 1873, indeholdende Tillæg til Loven af 15de Mai 1868 om Lønninger m. m. ved Søværnet og Lov af 24de Januar 1874, indeholdende Tillæg til Loven af 6te Marts 1869 om Søtillæg m. m. ved Søværnet, dels ere foreslaaede ved det Rigsdagen forelagte Forslag om Tillæg til Lønningen for Embeds- og Bestillingsmænd, idet de derved fremkomne Beløb ere noget afrundede.

I saa Tilfælde er der dog afveget noget fra dette Princip, hvor Stillingernes Betydning eller indbyrdes Forhold dertil have givet særlig Anledning.

I Henhold til Møntloven af 23de Mai 1873 § 17 ere derhos alle Lønningsfatter ansatte til den nye Regningsenhed.

Med Hensyn til Indholdet af de enkelte Paragrafer henvises til nedenstaaende Bemærkninger.

Til §§ 1 og 2.

Paragraferne ere optagne efter Loven af 15de Mai 1868 §§ 1 og 2 med følgende Forandringer:

„Underofficer“ er gennem Paragraferne forandret til „Reserve-Overkonstabel“ paa Grund af den Forskjel, Udskiftet til Ordningens loven gjør mellem de af Løgsdrullemandskabet, ligesom ogsaa af det befarnes Mandskab, udgaaede Underofficerer og de fra Underofficersseleusfolen udgaaede.

I § 1 4de Stykke er Bestemmelsen om, at „Lønningen udbetales“ for 5 Dage ad Gangen forandret til, at den „kan udbetales“ paa den ansførte Maade, da det i Reglen ikke vil kunne ske, naar Mandskabet er ombord.

Da den nuværende Lønning til de indkaldte Værnepligtige maa anses for at være for lav, har man foreslaaet denne forøget noget, hvorved dette Mandskab vil blive noget bedre stillet i pekuniær Henseende. De forskellige Lønningsfatter, Tillæg og Uddrag ere tillige ved Overgangen til den nye Mønt afrundede saaledes, at de ville afgive bekvemme Regningsførrelser.

Til § 3.

I Lønningsloven af 15de Mai 1868 findes ingen Bestemmelse om Lønningen af det indkaldte befarnes Mandskab, hvis Lønningsforhold alene omtales i Loven om Søtillæg m. m. ved Søværnet af 6te Marts 1869. Da det imidlertid — hvad ogsaa de gjældende Bestemmelser forudsætte — kan indtræffe, at befarent Mandskab kan være indkaldt til Tjeneste uden frag at blive udkommanderet tilføjs, bør de Lønningsvilkår, under hvilke det er stillet, i Lighed med, hvad der finder Sted for det øvrige Personel, opføres for sig, og ifkun det Tillæg, det faar under Udkommando, optages i Kapitlet om Søtillæg. Lovforslagets § 3 har derfor efter Søtillægsloven af 6te Marts 1869 § 2 optaget de Bestemmelser, der vedrøre det befarnes Mandskabs Lønning, naar det ikke er tilføjs, og dertil føjet de i samme Lovs § 12 indeholdte Bestemmelser om Sygepleie, forsaavidt de vedrøre det indkaldte, men ikke udkommanderede befarnes Mandskab.

Selve Bestemmelserne ere ikke undergaaede nogen Forandring, men det i 5te Linie brugte Udtryk „Befalingsmænd“ er omfattet for at undgaa Misforstaaelse, hvorhos der er tilføjet en Henvisning til de tilsvarende Bestemmelser i Værnepligtsloven.

Underholdningspengene ere for de indkaldte Befarne, der ikke ere tagne til Tjeneste, foreslaaede forhøiede med 2 Kroner, saaledes at de herefter ville modtage 12 Kroner maanedlig for de to første Gange, de indkalbes, en Forhøielse, der vistnok maa anses at være fornøden,